

Sözde Saklı Adreslerin Hepsisi

– redfer · 25 Temmuz 2022

sözde saklı
adreslerin hepsi

gecenin göğsüne yaslı kalbi
serin nefeslerini şeffaf parmak uçları gibi
gezdiriyor boşlukta söz
ateşli suskunluğunda nazlanıyor ümitlerin en tazesini
gözlerinin pervazından sızan
duru bakışlara yağmaya hazırlanıyor göğün mavisi
bir siyah söz
bin siyah susku
çöküyor şimdi hareli yalnızlığa

sessizliği de güzel görüyor olmalı
sessizliği de söz diye duyuruyor can kulağına çünkü
kırık hecelerle
eğilişi bile bir başka hüsün şahikası olmak üzere
alışkanlığın tenini çizmek üzere söz

pak nefeslerine eşlik ediyoruz gecenin kuyusunda
dudakta kilitli
bereketli sessizliğin açılışını beklemedeyiz
sözde saklı sevinçli adreslerin hepsi
sığınağımız kalp
hüzünlerle yoğrulan
korkularla yıpranan

sütliman tesellisine çağrılı
ikiz kardeşimizin yüzü gibi
hep sıcak hep aşına hep nazlı
eğilip yüzümüze
hatırımızı soruyor söz

doğru ya
yoktu sözümüz

adımızın anılmadığı uzun dönemler oldu
gereksizdik yeryüzündeki herkese
lazım değildik kimseye
noksanlıklarda
unutulmuşluklarda bir yetimdik
ne annemiz sahip çıkabilirdi bize
ne babamız tutardı elimizden
yoktu ki elimiz

kimseye görünmeye değer değildi yüzümüz
bir yüzümüz yoktu ki görünmeye değer
sevilmeye değer değildik
O' bize söz verene kadar
yokluğumuz kimsenin derdi değildi
biz sevmesek de olurmuş gibi
karanlıkta kaldık onca yıl
kimseleri görmeyişimiz kimseyi üzmedi
sessizliğimizi kimseler fark etmedi

belli ki günler geceler süren bekleyişinde saklı bizim tesellimiz
yüreği ince ince yakan sızının nabzına tutundukça
teselli olacak sözlerimiz
gözleri göklerde gezdire gezdire
aranan bir yıldızın tebessüm haresinde
susacak ağlayışlarımız

biz de sığınıyoruz şimdi
başka hiçbir yere gitmemecesine...
başka hiçbir yüze dönmemecesine...
başkaca hiçbir söze kanmamacasına...

taşıyamıyor bir an bile kendini
taşamıyor bir andan bir sonraki ana
kalbimize yük
sözler
avuçlayamıyoruz emelleri
hayallerimiz kırılğan
yönünü bilmiyoruz
düşüp kalıyoruz yol üstünde

menzili bilmiyoruz

kuru dal uçları gibi ümitsizlikten çatırıyor sözler
soğuk cılız ağaç kökleri gibi
karanlık vadilerde su arıyor kendine
bir yere tutunmak istiyor
dal budak olup uzanmak istiyor göğüne
çağrı gelmiyor hiç
yönsüz
kıblesiz
istikametsiz sözler

yokluğunu bile fark etmeyecek kadar yoksulluk içinde
var olma arzusunu dillendiremeyecek kadar çaresiz
yanağına koyulacak bir kulak yok
kulak kesileceği tanıdık bir ses yok
tesellisiz
isimsiz
lüzumsuz sözler

baş koyduğumuz secdelerimiz var şimdi
alnımızı dayadıkça
eşsiz bir yakınlığın ufkuna doğuyoruz
nefeslerimize dolandıkça sözler
sonsuz ümit güneşlerini ağırlıyoruz dudaklarımızda
cennete eğilen söz ağaçları oluyoruz adını söyledikçe
şaşkınlığın koyu karanlığından
istikametın sabahına sığıyoruz

tereddütlerin fırtınasından
Rabbimizce kabulün sakin limanına iltica ediyoruz
işte siyah hecesi
işte siyah gece
işte her an, her köşede, yolu gösterecek
o söz
sancılı bekleyişin dizi dibinde
susturuyor hepimizi

o soylu çıtırtıya can kulağı oluyor

çıt çıkmıyor ağızdan
biliyor
sessizliğin köklerinden
dallanıp budaklanacak
kaygıları, korkuları, hüznüleri, kederleri
suskunluğun çeperini yırtacak
gamları, hayalleri, hasretleri
bir müjdenin eşiğinde
sözler

sözün avuçlarında
dua dua çırpınıyoruz
kırık kanatlarımıza gök sunuyor kelimeler
cümlelere tutuna tutuna
düştüğümüz yerden kalkıyoruz
söz oluyor an bize
koyu gecemizin gömleği yırtılıyor
kalbine değıyor dillerimiz
her dem

ağız birliğı ediyoruz
bir ara çağılıtı duruyor söz nehrinin
şefkatin çığılığı susuyor
yağmurun nefhası duruluyor
maviler çekiliyor kalp kıyısından
ümidin tomurcuklarına dokunmaz oluyor ezel rüzgarları
daldaki gül buğusu inceliyor
söz kesilince

belki sessizlik de kesilsin diye
gök yağmuru dinliyor
belli ki
çaresizlik toprağında tohumlar susasın diye
sessizliğin ateşinde kala kalsın diye
sessiz bekleyişlerin tenhasına çekilsin diye
söz

ümit ile korku arasında salınıyor
bıçak sırtında yürünüyor kalbe

her an esecek bir rüzgarın yanağında savrulmaya hazır
diken üstünde
göğse çaresizliğin ipek kuşağı geçiriliyor
sussun diye
sustukça susasın diye
doğum sancısına tutulsun diye
kalbini hasretin göğüne uçurtma gibi salsın diye
yana yana ötelere gelecek bir çıtırtıya
kulak kesilsin diye söz

söz pınarlarını ince ince akıtmanın
duru bir serinlik gibi insanlığın ovasına salanın
elbette konuşanın
susması da olacak
yıldız yıldız kalbe dokunanın
dokunmaması da
dokunaklı olacak

sükutun kalbinde tortulanan kederleri de söze katacağı
bekleyişin yanağındaki gölgelerden de
gamzeli tebessümler doğuracaktı
o suskunluk kuyusu
o sessizlik kertesini
bir sinama olup çıkacaktı
her şeyi bir yana savurup

tereddüt yumağı oluvermiş gözlere ışığın vurmasını beklerken
çekemeyenlerin katran karası sözleri meydana çıkacaktır
çekemeyenlerin hakareti artacaktır
aşağılamak için fırsat kollayanların kaba sözleri yükselecektir
sessizlik bozulacaktır elbet

sözlerin en acısı yürekleri kanatacağı
beni terk mi ettin
darıldın mı bana

bir serin gölgeye yatırılacak söz
can kulağı kesilecek hücre hücre
her yaranın bir yarını var elbet

kışın göğsünde baharlar saklanacak hep
hep yarım kalacak değildi ya
söz

bir gün sonunda patlayacak sessizliğin tohumu
mevsimi geldiği zaman müjde çiçeklerinin
güneşi doğacak billur tesellilerin
sabahı şahit gösterecek
gün ışımasını tanık gösterecek
söz

alaca aydınlığı serecek gözler önüne
koyu gecenin ardından gelen sabahı
karanlığı delip geçecek gün ışıması
soğuk kışların gömleğini yırtan bahar
geri çağrılacak
ve tanık olsun diye kopkoyu geceye
ve şahit olsun diye ümitsizlik sözlerine

hala biz o koyu gecenin mültecisiyiz
o soğuk ümitsizliğin kuytusunda üşümekteyiz
anlamsızlığın ve dağınıklığın çölünde savrulmaktayız
bir geceden bir sabaha erişme iştiağındayız
sözün aydınlığından
kızıl ufuklardan bir gökkuşağı örecektir sözlere ilticadayız

o sancılı bekleyişin dizi dibindeyiz şimdi
istenilen yerde bekliyoruz
bir şiirin son sözünü bekler gibi
elimiz göğsümüzde
başımıza konan kuşlar ürküp de kaçmasın diye.
yeryüzünün parçalanmışlığını onaracak sözün özlemiyle
yanıp kavruluyoruz

teselli edecek göğünde bulutlar toplansın istiyoruz
yok başka bir yerde serinlik
yok başka yerde sabah
yok başkalarından medet
sözlerden nasibimize düşen o teselliye sığındık

o sancılı bekleyişin
dizi dibindeyiz
şimdi

redfer